

DR. GÁLDI NÓRA EGYÉNI ÜGYVÉD

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

10/1308-2/2022

2022 JÚL 20.

e-mail

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

0

db

Ju'

a Fővárosi Törvényszék útján

az Alkotmánybíróság részére

Ügyszám: IV/1308-1/2022.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség

[REDACTED]
 [REDACTED] a korábban igazolt jogi képviselje, dr. Gáldi Nóra ügyvéd
 [REDACTED]
 [REDACTED]

[REDACTED] útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

nyújt be, amelynek keretében kéri, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 37.K.704.414/2021/8. számú ítéletet és a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.35.037/2022/2. sz. végzését semmisítse meg.

1. A panaszos, mint szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi intézményfenntartó 2020. november 30. napján terjesztette elő a Magyar Államkincstárhoz a 2021. január 1-től 2021. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozó költségvetési támogatás igénylését.

A panaszos kérte, hogy a Magyar Államkincstár Magyarország 2021. évi központi költségvetéséről szóló 2020. évi XC. tv. (a továbbiakban: Kvtv.) 42.§ (2) bekezdése szerinti egyházi kiegészítő támogatásra való jogosultságát állapítsa meg.

A Magyar Államkincstár BPM-ÁHI/159-1/2021. iktatószám alatti határozatában rögzítette, hogy a panaszos a Kvtv. 42.§ (2) bekezdésében meghatározott kiegészítő támogatásra nem jogosult, mivel nem szerepel a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. tv. (a továbbiakban: Ehtv.) mellékletében, illetve nem olyan egyháznak a belső jogi személye, amely az említett mellékletben szerepel.

A panaszos a határozat bírósági felülvizsgálata iránt keresetet terjesztett elő, amelyet a Fővárosi Törvényszék 37.K.704.414/2021/8. számú ítéletével elutasított. A panaszos a Fővárosi Törvényszék ítéletének felülvizsgálatát kezdeményezte, a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.037/2022/2. sz. végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.

2. Az Abtv. 27. §-a szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.

A panaszos a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény alapján nyilvántartott egyházként 1990. évtől folytatta tevékenységét. A panaszos a 2012. január 1-i hatályba lépett 2011. évi CCVI. tv. alapján nem kapott egyházi státuszt. A 6/2013. (III. 1.) AB határozattal (a továbbiakban: ABh.) Alkotmánybíróság – részben a panaszos indítványára – a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban: Ehtv.) több rendelkezését a hatálybalépésére visszamenőleges hatállyal megsemmisítette, illetve megállapította, hogy azok a hatálybalépésüktől kezdődően nem alkalmazhatóak.

Az ABh. indokolásának [215] pontja kifejezetten rögzítette, hogy a panaszos az egyházi jogállását nem veszítette el.

A Magyar Államkincstár határozata, a Fővárosi Törvényszéknek és a Kúriának az azt jóváhagyó ítéletei sértik a panaszosnak az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésében elismert, a vallásszabadsághoz való jogát, ellentétesek a fentiekben hivatkozott ABh. rendelkezéseivel, illetőleg az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésébe ütköző önkényes megkülönböztetést eredményeznek. Az alkotmányellenes megkülönböztetés összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – körben, a szociális intézmények fenntartói viszonylatában áll fenn. A panaszossal szemben hátrányos az a megkülönböztetés, amely a Kvtv. 41. § (2) bekezdésében meghatározott egyházi kiegészítő támogatásra való jogosultságát nem ismeri el. A jelen helyzet elsődlegesen annak következtében állt elő, hogy az egyházi kiegészítő támogatás igénybevételének részletszabályait az ágazati jogszabályok – elsődlegesen az 1993. évi III. tv. szociális törvény és végrehajtási rendeletei – tartalmazzák. E jogszabályoknak az ABh. szerinti módosítása nem történt meg, mely körülmény lehetőséget ad a jogalkalmazóknak arra, hogy a panaszos egyházi kiegészítő támogatásra való jogosultságát elutasítsák.

3. Az ABh. indokolásának [215] pontja kifejezetten rögzítette, hogy a panaszos az egyházi jogállását nem veszítette el.

Az Alkotmánybíróság ezen döntése erga omnes hatállyal bír, az mindenkire nézve kötelezően, az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdéséből következően mondta ki, hogy a panaszos az egyházi jogállását nem veszítette el, továbbra is egyháznak minősül.

A panaszos álláspontja szerint az eljáró hatóságok és a bíróságok a jogszabályokat az Alaptörvény 28. cikke és az Abtv. 39. § (1) bekezdése alapján nem értelmezhetik másként, mint ahogy azokat az Alkotmánybíróság egy adott alapjog vonatkozásában értelmezte. Ebből következően a panaszos álláspontja szerint sérti az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdését az a bírói döntés, amely az Alkotmánybíróság döntésétől eltérően értelmezi az Ehtv. és a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. tv. rendelkezéseit.

Ellenkező jogértelmezés elfogadása esetén az Alkotmánybíróság határozatai kiüresedhetnek, mivel az eljáró hatóságok és bíróságok a saját kedvük és kényük szerint dönthetnének arról, hogy eljárásuk során követik-e az Alkotmánybíróság döntésében foglaltakat. A contra legem jogalkalmazás jelen esetben megalapozza az alaptörvény ellenességét. A támadott Kúria ítélet ugyanis sérti az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, mivel az eljáró bíróság a panaszosnak az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésében foglalt jogait azáltal sértette meg, hogy egy mindenkre kötelező érvényű jogszabályt figyelmen kívül hagyott.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el. Az eljáró bíróság a sérelmezett ítéletet az Abh-ban foglaltak és az Abtv-ben előírt kötelezettséget figyelmen kívül hagyva hozta meg, mellyel sérült a panaszosnak a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga.

4. A panaszos 2013. szeptember 1. napját követően kérte egyházkénti elismerését az illetékes minisztertől az Ehtv. 2019. április 14. napjáig hatályos 33.§ (1) bekezdése szerint. Az eljárás a panaszos képviselőjének 2014. júniusi bizottsági meghallgatását követően az Országgyűlés elé került, ahol 2019. április 14. napjáig folyamatban volt, majd az Ehtv. 2019. április 15. napján hatályba lépett módosítása alapján megszűnt.

Jelen ügy alapját képező közigazgatási eljárás tárgya a panaszost mint szociális intézmény fenntartót 2021. évben megillető egyházi kiegészítő támogatás. A panaszos a szociális intézmények működtetésére a Kvtv. 42.§ (2) bek. alapján 2021. január 1. és 2021. december 31. közötti időszakra 336.274.105 Ft működési támogatásra jogosult.

5. Megjegyzi a panaszos, hogy tisztában van azzal, hogy az Abh. meghozatala óta megváltozott a szabályozási környezet mind az Alaptörvény, mind pedig az Ehtv. vonatkozásában, így a közigazgatási hatósági eljárásban az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásokra figyelemmel kellene a hatóságnak új határozatot hoznia. Ettől függetlenül kiemelkedő alkotmányjogi jelentőséget tulajdonít a panaszos annak a kérdésnek, hogy az Alkotmánybíróság határozatai mennyiben kötik az azt követően eljáró hatóságokat és bíróságokat, így az alkotmányjogi panasz az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásoktól függetlenül kiemelkedő fontossággal bír.

Nem eshet a panaszos terhére az a körülmény, hogy a 2013-ban kezdeményezett egyházi elismerési eljárás 2019. április 14-ig nem vezetett eredményre, majd a törvény erejénél fogva megszűnt.

A panaszos az Ehtv. 2019. április 15. napján hatályba lépett rendelkezései alapján a Fővárosi Törvényszék előtt ismételt kezdeményezte nyilvántartásba vett ill. bejegyzett egyházkénti nyilvántartásba vételét. A Fővárosi Törvényszék 2019. április 15-i hatállyal vallási egyesületként, majd nyilvántartásba vett egyházként vette nyilvántartásba, jelen beadvány benyújtásakor pedig nem jogerősen bejegyzett egyházként jegyezte be. E státuszok azonban nem eredményezik a panaszos korábbi, 1990. évi IV. tv. szerinti jogosultságainak helyreállítását.

Jelenleg a Fővárosi Ítéltábla előtt folyamatban van a panaszos bejegyzett egyházkénti bejegyzése, a Fővárosi Törvényszék a panaszos bejegyzési kérelmének nem jogerősen helyt adott.

6. A panaszos a felülvizsgálati eljárás, valamint az azt megelőző közigazgatási hatósági és bírósági eljárás során kérelmezőként járt el, így az ügyben érintettnek minősül.

A panaszos a rendelkezésére álló rendes és rendkívüli jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

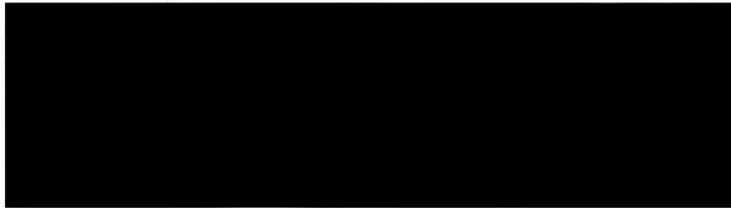
A bírói döntést annak alaptörvény-ellenessége érdemben befolyásolta, hiszen annak tárgya kifejezetten az volt, hogy az eljáró hatóság jogszerűen állapította-e meg a panaszost megillető költségvetési támogatás összegét.

A támadott Kúriai végzést a panaszos 2022. március 21-én kapta kézhez, így a hatvannapos törvényi határidőn belül kerül benyújtásra a panasz.

A panaszos neve nyilvánosságra hozatalához, az indítvány közzétételéhez hozzájárul, a szükséges nyilatkozatot csatolom.

Budapest, 2022. 07. 20.

Tisztelettel:

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség
panaszos
jogi képviselő: Dr. Gáldi Nóra ügyvéd